

Húsið má broyta seg alla tíðina

Mest stimbra mentanarlívið uttan fyri húsið, sigur Karin Flodström, stjóri í Norðurlandahúsinum, ið nú hefur fimm ár á baki

— Saman um tikið, haldi eg, at Norðurlandahúsið hefur virkað væl hesi fimm árin.

Tað sigur Karin Flodström, sum í háltv tríðja ár hefur verið stjóri í Norðurlandahúsinum.

— Men tað tekur sjálvandi sína tíð, til ein slikur stórvirki stovnur kemur í fasta legu. Húsið kundi ikki verða fullkomið beinanvegin, og annars má tað alla tíðina menna seg og vera opið fyri broytingum. Tað ber ikki til at siga, at soleiðis gjørdur vit fyri trimum árum síðan, og soleiðis skal tað vera. Skal húsið vera livandi, kann tað ikki

vera eins ár eftir ár, sigur Karin.

Hon heldur framvegis ikki, at húsið er fullkomið — tað verður tað neyvan nakrantíð. Men tað praktiska virkar, tí starvsfólkini hava eftir fimm árum fingið góðar royndir í at leggja til rættis. Tey vita, hvat gerast skal í samband við eina konsert, hvussu nógv fólk skal til at selja atgongumerki o.s.fr.

Ymiskar menningar

— Tað kunnu altíð vera ymiskar menningar um, um vit hava nóg mikið av

sjónleiki ella ov nóg av tónleiki o.s.fr. Tað er ógjøriligt at siga nágreiniliga, hvussu tað býtið skal vera. Býtið kann vera ymiskt frá einum ári til annað, og so ræður um samanlagt at fáa so fræga javnvág sum gjøriligt, sigur Karin.

Síðan Norðurlandahúsið kom, hefur ein long røð av norðurlendskum ráðstevnum, fundum og skeiðum verið í Føroyum. Tað hefur borið til, tí Norðurlandahúsið er her. Hetta virkseimið leggur Karin stóran dent á, men tað kann lætt bliva so nóg, at tað fer við stórum parti av orkuni hjá

húsinum.

Karin heldur, at Norðurlandahúsið kom í røttu løtu, meðan føroyingar vóru væl fyrri og høvdu ráð til at hugsa um annað enn livsins upphald. Karin heldur, at mentanarlívið í Føroyum, uttan fyri Norðurlandahúsið, er ríkt, og betur kann tað ikki

vera fyri Norðurlandahúsið, tí tað stimbrar húsinum. Uppgávan hjá Norðurlandaráðnum má so vera at stuðla við norðurlendskum leikstjóra og á annan hátt.

Nógvir virkseimi

Virkseimið í Norðurlandahúsinum er rimiligt, sigur Karin. Í miðal er húsið upptikið annan hvønn dag í árinum. Almenninurin hefur kanska ikki ta fatan, tí tað fara eisini nógvir dagar í árinum við at seta upp og taka niður framsýningar, og tað eru venjingar og skeið fyri avmarkaðar bólkar.

Trívist

— Eg havi nú verið her háltv tríðja ár. Hetta hefur verið ein deilig tíð, og eg eri sera hugtikin av landinum og náttúruni. Ta fyrstu tíðina legði eg stóra orku í at læra at skilja málið og til at hyggja og lurta eftir fólki, sum eg kom í samband við.

Karin heldur ikki, at tað finst nokur greið mynd av, hvussu stjóri í Norðurlandahúsinum eigur at vera. Eingin er eins, og skipanin fyri húsið sig-

— Eg havi einki ímóti kritikki, men tað skal vera konstruktivur kritikkur

ur eisini, at stjórnin skal skiftast út av og á.

— Tað, sum um ræður, er at kenna seg væl og at duga at arbeiða saman við teimum dugnaligu starvsfólkunum her. Og tað haldi eg hefur gingist væl, sigur Karin.

Hon heldur eisini, at tað hefur gingist henni væl at komið í samband við føroyingar, eins og fólk aðra staðni, har hon hefur verið. Tað má ein duga í slikum arbeiði.

Tolir kritikk

Aðrenn Karin kom í Norðurlandahúsið vóru ymsir trupulleikar, men teir lata vit fara. Herfyri vóru aftur atfinningar reistar móti húsinum.

— Hvussu tekur tú sjálv atfinningarnar?

— Eg gangi ikki og gráti, men tað merkir ikki, at tað er sum at sletta vatn á gás. Eg tiki spurningarnar upp saman við starvsfólkunum, og í felag royna vit at gera alt betri.

— Kritikkur hefur nóg av, hann skal til. Tað hevði ikki verið gott, um eingin legði í at siga nakað um húsið. Men kritikkur má leiða til okkurt. Tað ber ikki til bara at finnast at uttan at vísa á nakað betri ella koma við hugskotum. Tá fólk koma

Nokur av starvsfólkunum í Norðurlandahúsinum